



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

## NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

IV. ÚS 454/2025-24

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ladislava Duditša a sudcov Libora Duľu (sudca spravodajca) a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného WEBBER LEGAL, s.r.o., Duchnovičovo námestie 1, Prešov, proti postupu Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 25Up/600/2023 takto

### r o z h o d o l :

1. Postupom Okresného súdu Banská Bystrica v konaní vedenom pod sp. zn. 25Up/600/2023 **bolo porušené** základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.
2. Okresnému súdu Banská Bystrica **prikazuje** v konaní sp. zn. 25Up/600/2023 konať bez zbytočných prietahov.
3. Sťažovateľovi **priznáva** finančné zadostučinenie v sume **750 eur**, ktoré **je** mu Okresný súd Banská Bystrica **povinný** zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.
4. Okresný súd Banská Bystrica **je povinný** nahradiť sťažovateľovi trovy konania **949,16 eur** a zaplatiť ich jeho právnomu zástupcovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

### O d ô v o d n e n i e :

#### I.

#### Ústavná sťažnosť sťažovateľa, skutkový stav veci a argumentácia sťažovateľa

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 4. augusta 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na prejednanie záležitosti

v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 38 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „chartha“) postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 25Up/600/2023. V petite podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľ ústavnému súdu navrhol, aby nálezom vyslovil porušenie označených práv, prikázal okresnému súdu konať bez zbytočných prietáhov, priznal mu primerané finančné zadostučinenie 750 eur a náhradu trov konania. Ústavný súd uznesením č. k. IV. ÚS 454/2025-14 z 26. augusta 2025 ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 5 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) prijal na ďalšie konanie v časti týkajúcej sa porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, v časti týkajúcej sa porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 36 ods. 1 listiny a čl. 38 charty ústavnú sťažnosť odmietol podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

2. Z obsahu podanej ústavnej sťažnosti vyplýva, že okresný súd platobným rozkazom sp. zn. 25Up/600/2023 zo 17. apríla 2023 sťažovateľa ako žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi istinu 13 504,36 eur, úrok 1 105,19 eur a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 13 558,36 eur od 1. mája 2021 do 27. marca 2023, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 13 504,36 eur od 28. marca 2023 do zaplatenia a náhradu trov konania 1 543,53 eur. Sťažovateľ podal 17. mája 2023 proti platobnému rozkazu okresného súdu sp. zn. 25Up/600/2023 zo 17. apríla 2023 odpor. Okresný súd v napadnutom konaní výzvou z 3. marca 2025 (doručenou 20. marca 2025) vyzval sťažovateľa, aby v lehote 10 pracovných dní od doručenia výzvy predložil súdu plnomocenstvo, ktoré bude podpísané zaručeným elektronickým podpisom a bude obsahovať osvedčovací doložku zaručenej konverzie listinného dokumentu do elektronickej podoby, keďže k odporu bolo priložené plnomocenstvo, ktoré neobsahovalo osvedčovací doložku zaručenej konverzie listinného dokumentu do elektronickej podoby. Na výzvu okresného súdu reagoval podaním z 31. marca 2025. Napokon bolo sťažovateľovi 21. júna 2025 doručené upovedomenie okresného súdu z 5. júna 2025, podľa ktorého márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní sa konanie vedené proti jeho osobe zastavilo. V čase podanej ústavnej sťažnosti 4. augusta 2025 však napadnuté konanie nebolo právoplatne skončené z dôvodu nerozhodnutia o jeho návrhu na náhradu trov konania, ktoré riadne vyčíslil 23. júna 2025.

3. Sťažovateľ v rámci svojej argumentácie poukázal na to, že okresný súd v napadnutom konaní nekonal, resp. bol absolútne nečinný po dobu 2 rokov od 17. mája 2023, keď podal odpor proti platobnému rozkazu okresného súdu sp. zn. 25Up/600/2023 zo 17. apríla 2023, do 3. marca 2025, keď ho okresný súd vyzval na odstránenie nedostatku jeho podania zo 17. mája 2023. Celkovo napadnuté konanie od vydania predmetného platobného rozkazu 17. apríla 2023 do vydania upovedomenia o ukončení konania 5. júna 2025 trvalo 26 mesiacov (2 roky a 2 mesiace), pričom z dôvodu nerozhodnutia o návrhu na náhradu trov konania, ktoré riadne vyčíslil 23. júna 2025, trvá dosiaľ. S ohľadom na uvedenú dĺžku napadnutého konania sťažovateľ uzatvára, že v dôsledku nečinnosti okresného súdu, ktorá trvá do času podania ústavnej sťažnosti, vznikli zbytočné prietahy, v ktorých dôsledku bez vlastného pričinenia žil v zásadnej neistote týkajúcej sa nárokov, ktoré si proti nemu uplatňoval žalobca, keď samotná právna vec je mimoriadne

jednoduchá a okresný súd v porovnateľných prípadoch konaná expresne rýchlo (napr. konania vedené pod sp. zn. 36Up/475/2025, sp. zn. 14Up/74/2025, sp. zn. 4Up/395/2025).

## II.

### Vyjadrenie okresného súdu

4. Okresný súd konštatoval, že v napadnutom konaní vydal 17. apríla 2023 platobný rozkaz, ktorým zaviazal sťažovateľa ako žalovaného zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 13 504,36 eur, úrok 1 105,19 eur, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 13 558,36 eur od 1. mája 2021 do 27. marca 2023, úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 13 504,36 eur od 28. marca 2023 do zaplatenia a zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 1 543,53 eur. Platobný rozkaz bol sťažovateľovi doručený elektronicky uplynutím úložnej lehoty podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov 4. mája 2023. Sťažovateľ v pozícii žalovaného podal prostredníctvom právneho zástupcu 25. mája 2023 elektronickými prostriedkami odpor proti platobnému rozkazu. Výzvou z 3. marca 2025 okresný súd vyzval právneho zástupcu sťažovateľa, aby v lehote 10 pracovných dní od doručenia výzvy predložil súdu plnomocenstvo, ktoré bude podpísané zaručeným elektronickým podpisom a bude obsahovať osvedčovaciu doložku zaručenej konverzie listinného dokumentu do elektronickej podoby. Výzva bola právnenmu zástupcovi sťažovateľa doručená elektronicky uplynutím úložnej lehoty podľa § 32 ods. 5 písm. b) zákona o e-Governmente 20. marca 2025, ktorý 31. marca 2025 doručil okresnému súdu plnomocenstvo, ktoré bolo podpísané zaručeným elektronickým podpisom a obsahovalo osvedčovaciu doložku zaručenej konverzie listinného dokumentu do elektronickej podoby. Okresný súd postupom podľa § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o upomínacom konaní“) zaslal 8. apríla 2025 sťažovateľom podaný odpor na vyjadrenie spolu s výzvou na podanie návrhu na pokračovanie v konaní na súde príslušnom podľa Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) žalobcovi, ktorý na podanú výzvu nereagoval. Okresný súd následne 5. júna 2025 písomne upovedomil sťažovateľa ako žalovaného, ako aj žalobcu o zastavení konania v dôsledku márneho uplynutia lehoty podľa § 14 ods. 2 zákona o upomínacom konaní. Okresný súd uznesením sp. zn. 25Up/600/2023 z 5. júna 2025 rozhodol o vrátení časti zaplateného súdneho poplatku žalobcovi.

5. Sťažovateľ si podaním doručeným okresnému súdu 24. mája 2025 prostredníctvom právneho zástupcu vyčíslil trovy konania, o ktorých rozhodol okresný súd uznesením sp. zn. 25Up/600/2023 z 2. septembra 2025, ktoré v čase jeho vyjadrenia nenadobudlo právoplatnosť.

6. Okresný súd s odkazom na judikatúru ústavného súdu (III. ÚS 340/2013, III. ÚS 566/2014, IV. ÚS 201/2018, I. ÚS 115/2019, II. ÚS 234/2019, I. ÚS 486/2022) považuje ústavnú sťažnosť sťažovateľa za neodôvodnenú a neopodstatnenú, keďže sťažovateľom vyčítaná doba nečinnosti je ojedinelým priedňahov v napadnutom konaní. Taktiež okresný súd upriamil pozornosť ústavného súdu na to, že zákon o upomínacom konaní nestanovuje súdu zákonnú lehotu na vyhotovenie výzvy (v danom prípade výzvy súdu z 3. marca 2025). Vychádzajúc z ostatných lehôt uvedených v zákone o upomínacom konaní (§ 5 ods. 1, § 8 ods. 1, § 10 ods. 1, § 14 ods. 1) či napríklad aj v § 262 ods. 2 CSP, možno dospieť k záveru, že je žiaduce, aby úkony vykonávané súdom zohľadňovali časové hľadisko.

### III.

#### Posúdenie dôvodnosti ústavnej sťažnosti

7. Podľa konštantnej judikatúry ústavného súdu je účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (rovnako tak aj pri práve na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru) v jeho všeobecnom poňatí odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia príslušného štátneho orgánu (I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020). Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote) sa splní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty týkajúcej sa svojich práv (pozri napr. IV. ÚS 535/2013, I. ÚS 582/2015, I. ÚS 54/2016, I. ÚS 760/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, IV. ÚS 64/2020).

8. Podľa § 7 ods. 1 zákona o upomínacom konaní ak sú splnené procesné podmienky vrátane poplatkovej povinnosti a nie sú dôvody na odmietnutie návrhu, súd vydá platobný rozkaz najneskôr do desiatich pracovných dní od splnenia týchto podmienok. Podľa § 7 ods. 2 zákona o upomínacom konaní súd v platobnom rozkaze žalovanému uloží, aby do 15 dní od jeho doručenia zaplatil žalobcovi uplatňovaný nárok a nahradil trovy konania alebo aby v tej istej lehote podal odpor. Podľa § 14 ods. 1 zákona o upomínacom konaní odpor, ktorý súd neodmietol, odošle žalobcovi bez zbytočného odkladu spolu s výzvou, aby sa k nemu v lehote 15 dní vyjadril a aby v tej istej lehote navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Podľa § 14 ods. 2 zákona o upomínacom konaní márnym uplynutím lehoty na podanie návrhu na pokračovanie v konaní podľa odseku 1 sa konanie zastavuje. Podľa § 14 ods. 3 zákona o upomínacom konaní ak žalobca v lehote podľa odseku 1 podá návrh na pokračovanie v konaní, súd postúpi vec do piatich pracovných dní súdu príslušnému na jej prejednanie podľa Civilného sporového poriadku a strany o tom upovedomí. Vychádzajúc z účelu zákona o upomínacom konaní, aj pri výklade § 14 ods. 1 a 2 zákona o upomínacom konaní je treba mať na pamäti, že materiálным zámerom zákonodarcu bolo vytvoriť iba rýchlejší (alternatívny) spôsob prejednávania návrhov na vydanie platobných rozkazov (II. ÚS 185/2024, bod 22).

9. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo porušené základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ako aj právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (I. ÚS 54/2016, I. ÚS 611/2017, IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, IV. ÚS 64/2020). Okrem toho sa prihliada aj na význam sporu pre účastníkov (Záborský a Šmáriková proti Slovenskej republike zo 16. 12. 2003, sťažnosť č. 58172/00).

10. Z hľadiska materiálnej interpretácie obsahovej podstaty základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, je východiskovou skutočnosťou, že upomínacie konanie má povahu konania vykonávaného v osobitnom režime so zameraním

na elektronickú a formulárovú formu komunikácie, ktorej cieľom je urýchliť, teda v maximálnej možnej miere skrátiť lehoty na rozhodovanie v jeho parciálnych častiach a v konečnom dôsledku v merite uplatňovaných peňažných nárokoch. V tomto kontexte je neakceptovateľná procesná obrana okresného súdu o tom, že priesťah v trvaní 2 rokov, ktorý okresný súd zhodne so sťažovateľom aj sám priznáva (od 17. mája 2023, keď sťažovateľ podal odpor proti platobnému rozkazu okresného súdu sp. zn. 25Up/600/2023 zo 17. apríla 2023, do 3. marca 2025, keď bol okresným súdom vyzvaný na odstránenie nedostatku jeho podania zo 17. mája 2023), je ojedinelou dobou nečinnosti, ktorá sama osebe nezakladá možnosť vyslovenia porušenia práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Rovnako je neakceptovateľná aj argumentácia okresného súdu poukazom na rozhodovaciu prax ústavného súdu (aprobujúcu dĺžku konania na jednom stupni s prihliadnutím aj na okolnosti konkrétnej veci v trvaní 2 až 3 rokov), ktorá však nenachádza svoje uplatnenie v konaní s osobitným režimom zákonodarcom kreovaným z dôvodu čo najefektívnejšieho a najrýchlejšieho spôsobu rozhodovania o uplatnených peňažných pohľadávkach veriteľov proti ich dlžníkom.

11. V sekundárnej rovine okresný súd uznesením sp. zn. 25Up/600/2023 z 2. septembra 2025 rozhodol o sťažovateľom uplatnenom nároku na náhradu trov konania z 24. mája 2025, ktoré do času rozhodovania ústavného súdu nenadobudlo právoplatnosť. V tejto súvislosti ústavný súd, vychádzajúc z rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Čičmanec proti Slovenskej republike z 28. júna 2016, bod 50, sťažnosť č. 65302/11, konštatuje, že garancie vyplývajúce z čl. 6 ods. 1 dohovoru vyžadujú, aby všetky stupne konania týkajúce sa rozhodovania o občianskych právach a záväzkoch vrátane konania nasledujúceho po rozsudku v merite veci (čo zahŕňa teda aj fázu konania týkajúcu sa trov) boli rozhodnuté v primeranej lehote.

12. Podľa § 15 ods. 1 zákona o upomínacom konaní ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Civilný sporový poriadok okrem § 126 (rovnako tak aj II. ÚS 185/2024, bod 24). Povinnosť súdu a sudcu konať vo veci bez priesťahov vyplýva z Civilného sporového poriadku a je *expressis verbis* zakotvená ako základný princíp civilného sporového konania v čl. 17, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priesťahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb. Aj vo fáze rozhodovania o výške náhrady trov konania je súd povinný rešpektovať základný princíp hospodárnosti konania vyjadrený v čl. 17 CSP (IV. ÚS 58/2022, III. ÚS 512/2023). Akcent na povinnosť všeobecných súdov rešpektovať princíp hospodárnosti konania vyjadrený v čl. 17 CSP sa mnohonásobne zvýšil po prijatí novelizácie § 262 ods. 2 CSP (zákonom č. 201/2023 Z. z. z 18. mája 2023 účinným od 1. júla 2023), ktorá zaviedla povinnosť súdu prvej inštancie rozhodnúť o výške náhrady trov konania v lehote do 60 dní po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (IV. ÚS 425/2024). Táto povinnosť dopadala aj na postup okresného súdu v napadnutom konaní, pričom je zrejmé, že okresný súd ani túto zákonnú lehotu nerešpektoval a o výške náhrady trov rozhodol až po podaní ústavnej sťažnosti, aj keď aspoň túto aktivitu možno v širšom kontexte posúdiť pozitívne.

13. V dôsledku tohto došlo postupom okresného súdu v napadnutom konaní k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priesťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 výroku nálezu).

14. Podľa § 133 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde ak ústavný súd ústavnej sťažnosti vyhovie, môže prikázať, aby ten, kto porušil základné práva a slobody sťažovateľa svojou nečinnosťou, vo veci konal. Vzhľadom na to, že napadnuté konanie okresného súdu nebolo do dňa vydania tohto nálezu právoplatne ukončené, ústavný súd mu prikázal v konaní vedenom pod sp. zn. 25Up/600/2023 konať bez zbytočných prietáhov (bod 2 výroku nálezu).

#### **IV.**

##### **Primerané finančné zadost'učinenie**

15. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy môže ústavný súd svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

16. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

17. Sťažovateľ požiadal o priznanie finančného zadost'učinenia vo výške 750 eur.

18. Cieľom primeraného finančného zadost'učinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen deklaráciu porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, tiež Zongorová proti Slovenskej republike z 19. 1. 2010, sťažnosť č. 28923/06 a Ďurech a ďalší proti Slovenskej republike zo 7. 7. 2009, sťažnosť č. 42561/04).

19. Ústavný súd s prihliadnutím na skôr identifikovanú dobu prietáhov v trvaní 2 rokov v konaní s osobitnou rýchlosťou a svoju vlastnú rozhodovaciu prax (IV. ÚS 21/2018, I. ÚS 44/2018, IV. ÚS 95/2018, I. ÚS 341/2018, III. ÚS 187/2018, IV. ÚS 64/2020, IV. ÚS 103/2023) priznal sťažovateľovi sumu primeraného finančného zadost'učinenia, ktorú sám požadoval, t. j. 750 eur (bod 3 výroku nálezu).

#### **V.**

##### **Trovy konania**

20. Sťažovateľ v petite ústavnej sťažnosti navrhol, aby mu ústavný súd priznal náhradu trov konania.

21. Podľa § 73 ods. 1 zákona o ústavnom súde trovy konania pred ústavným súdom, ktoré vzniknú účastníkovi konania, uhrádza účastník konania.

22. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

23. Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2025, a to prevzatie a príprava zastupovania a písomné podanie sťažnosti ústavnému súdu. Vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách

advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Ústavný súd vychádzal zo základnej sadzby tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby v sume 371 eur (1/4 výpočtového základu podľa § 11 ods. 3 vyhlášky), tiež zo sadzby za náhradu hotových výdavkov (režijný paušál) za každý úkon právnej služby v sume 14,84 eur (1/100 výpočtového základu podľa § 16 ods. 3 vyhlášky). Za 2 úkony právnej služby patrí sťažovateľovi náhrada trov konania 742 eur a dvakrát režijný paušál 29,68 eur, spolu tak 771,68 eur, ku ktorej sa prirába suma dane z pridanej hodnoty 177,49 eur, celkovo tak 949,16 eur (bod 4 výroku nálezu).

24. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

25. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

**P o u č e n i e :** Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

**V Košiciach 16. septembra 2025**

**Ladislav Duditš**  
**predseda senátu**